

1-а дружина, подчинена въ този денъ направо на командира на бригадата, заемаше позиция срещу Папалазо. Къмъ 14 час противникътъ, поддържанъ съ силенъ артилерийски огънь, съ около 6 роти се спусна отъ Папалазо и Седлото срещу 1-а дружина. Една негова рота зае Острата чука и се насочи срещу 3/3-а планинска батарея, разположена на в. Борисъ. Командирътъ на дружината насочи къмъ Острата чука 3-а и 16-а роти да атакуватъ противника. Подъ градъ отъ снаряди ротитъ настъпиха съ голѣмъ устремъ, атакуваха на ножъ неприятелската рота и я отхвърлиха съ голѣми за нея загуби въ окопитъ ѝ. Следъ заемането на Острата чука дветъ роти откриха силенъ огънь по врага, който бѣ се спусналъ отъ Папалазо и настъпваше, като съ огъня си го приковаха на мѣстото му. На заетата бойна позиция дружината пощува. Въ този бой бѣ раненъ командирътъ на дружината подполковникъ Шивачевъ. Командуването на дружината пое командирътъ на 1-а рота капитанъ Планински. Загуби на дружината: офицери — ранени 3, войници — убити 10, ранени 50.

2/55-а дружина бѣ отдалечена вдѣсно отъ 13-а рота на около 4 клм. и била ангажирана въ бой съ противника. Въпрѣки заповѣдта на командира на 11-и полкъ да трѣгне по долината на р. Бродъ и да дойде при 2/11-а дружина, тя остана презъ цѣлия денъ на мѣстото си. Вследствие на това командирътъ на полка заповѣда отъ полковата поддръжка 12-а рота да заеме пространство между 13-а рота и 2/55-а дружина. Положението на 4/11-а рота остана сѣщото.

56-и полкъ настъпи съ 1-а и 2-а дружини срещу Джемаатъ. Ротитъ стигнаха на около 300—500 крачки отъ теленитъ мрежи, но отъ силния огънь на противника бѣха приковани на мѣстото имъ и не можаха да мръднатъ ни крачка напредъ. Особено силно страдаха ротитъ отъ огъня на 12 см. батарея, разположена на Папалазо, която съ бризантни гранати обстрелваше всички гънки на мѣстността.

Въ този бой се отличиха:

1. Командирътъ на 1-а дружина подполковникъ Шивачевъ, който на 900 крачки отъ противника умѣло прехвърли дружината си отъ лѣвия къмъ дѣсния флангъ и съ свойственото си себепристрастие послужи за примѣръ на всички чинове отъ дружината при отбиване настъплението на противника който бѣ се насочилъ срещу в. Борисъ.

2. Командирътъ на 3-а дружина майоръ Спасовъ Дойчо, който въ най-голѣмия разгаръ на боя по свой починъ поведе напредъ полковата поддръжка, влѣзе въ бойната частъ, окуражи бойцитъ и спомогна за отбиване на атаката.

3. Капитанъ Планински, командиръ на 1-а рота, който всрѣдъ най-силния огънь на противника водѣше бодро своитъ войници напредъ и имъ даваше личенъ примѣръ. Следъ раняването на дружинния му командиръ той пое командуването на дружината и блѣскаво довърши отбиването на атаката.

4. Поручикъ Славовъ, поручикъ Икономовъ, подпоручикъ Ракладжиевъ, подпоручикъ Войниковъ съ рѣдко самообладание посрещнаха удара на противника, окуражиха своитъ войници